

РЕШЕНИЕ

№ 11159

гр. София, 08.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в закрито заседание на 08.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ингилизов

като разгледа дело номер **9168** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 250 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ във връзка с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по молба с 13.06.2024 г., подадена от адв. С. Ю., като пълномощник на В. М. С. – ищец по делото, като се иска допълване на Решение № 5762 от 13.10.2021 г. постановено по делото. В молбата се сочи, че съдът не се е произнесъл относно законната лихва върху присъденото обезщетение, считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането. Молбата е съобщена на ответника. В срока по чл. 250, ал. 2 от ГПК е представен отговор в който се твърди, че така направеното искане е недопустимо, тъй като сроковете за това са изтекли, а ответникът е заплатил изцяло дължимата сума. Молбата е допустима. Подадена е от надлежна страна и в срока по чл. 250, ал. 1 от ГПК. Съдът счита, че с оглед направената молба в едномесечен срок от влизане в сила на решението, ще следва изрично да се по постъпилата молба за допълване на решението.

Разгледана по същество, същата се явява основателна.

С Решение № 5762/13.10.2021 г., постановено по настоящото дело, е осъдена „Банка ДСК“ АД, ЕИК[ЕИК] да заплати на В. М. С., ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 1000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди – притеснения и тревоги, причинени от разкриването на лични данни, което е с резултат от бездействието да се изпълни чл.24 §1 и чл.32,§ 1, б. „б“ от Регламент ЕС 2016/679, изразяващо се в неосигуряване на подходящи технически и организационни мерки за гарантиране сигурността и поверителността при обработването на личните данни от

кредитното досие, съставено във връзка с договор за ипотечен кредит от 16.12.2004 г. и е отхвърлена като неоснователна исковата претенция за разликата от 1000 лева до предявения размер от 5000 лева.

В диспозитива на решението съдът е пропуснал да се произнесе относно претендираната от ищеца законна лихва върху присъденото обезщетение, считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

Решението е било оспорено с касационна жалба от ответника, като с Решение № 6133 от 20.05.2024 г. на Върховен административен съд, Пето отделение по адм. дело № 76/2022 г. е оставено в сила.

Същевременно се констатира, че претенцията за заплащане на законната лихва е предявена с подаване на исковата молба и е била предмет на проведеното съдебно производство. Ето защо и доколкото е уважен частично предявения иск и доколкото искането за допълване е направено в едномесечен срок от влизането в сила на решението по делото, съдът счита че следва да се уважи същото и да се допълни Решение № 5762/13.10.2021 г., постановено по настоящото дело, и да се осъди „Банка ДСК“ АД, ЕИК[ЕИК] да заплати на В. М. С., ЕГН [ЕГН] законната лихва върху присъденото обезщетение от 1000 лева, считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 250 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, Административен съд София град, 37 състав

РЕШИ:

ДОПЪЛВА Решение Решение № 5762/13.10.2021 г., постановено по дело №9168/2020 като:

ОСЪЖДА „Банка ДСК“ АД, ЕИК[ЕИК] да заплати на В. М. С., ЕГН [ЕГН] законната лихва върху присъденото обезщетение от 1000 лева, считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: